

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Ὑπὲρ Μαντιθέου §§4-6.4

A1.

1. – Λ: οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων <έπεδημοῦμεν>
2. – Λ: ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ καταλθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις.
3. – Λ: οὔτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες ὥστε...τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας
4. – Σ: Ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἰππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστίν·
5. – Σ: ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἰππεύειν οὐκ ἔνεισιν

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, Δήμου καταλύσεως ἀπολογία §§13-14

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο αναφέρεται, όπως και το αρχαίο διδαγμένο κείμενο, στη βίαιη συμπεριφορά των Τριάκοντα απέναντι στους Αθηναίους μετά την ανατροπή της δημοκρατίας, αλλά και στην απόσταση που θέλουν να κρατήσουν από το τυραννικό καθεστώς οι δύο ομιλητές. Επίσης, διαπιστώνει κανείς την κοινή κατηγορία εναντίον των δύο δοκιμαζομένων: τη συνεργασία με τους Τριάκοντα. Επιπλέον, θα μπορούσαν να αναζητηθούν ομοιότητες ως προς το ύφος, αλλά και την προσπάθεια των δύο ομιλητών να κερδίσουν την εύνοια των βουλευτών.

B4. επανάσταση, συμμετοχή, σκοπιμότητα, ηθικός, δημιουργικότητα.

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Θουκυδίδου Ἱστορίαι §§1.94-95

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Ἡ Σπάρτη εἶχε διορίσει τὸν Πausanία τοῦ Κλεομβρότου ἀρχηγὸ τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων. Εἶχε στις διαταγές του εἴκοσι πελοποννησιακά καράβια. Τὸν ἀκολουθοῦσαν τριάντα ἀθηναϊκά καράβια καὶ στρατός ἀπὸ τοὺς ἄλλους συμμάχους. Ἐκάναν ἐκστρατεία στὴν Κύπρο ὅπου ὑπόταξαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ νησιοῦ. Μετὰ πῆγαν στὸ Βυζάντιο ποὺ τὸ κρατοῦσαν πάντα οἱ Πέρσες καὶ τὸ κυρίεψαν ὕστερα ἀπὸ πολιορκία, πάντα ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Πausanία. Ὁ βίαιος

Στὸ μεταξύ ἔστειλαν ἀπὸ τὴ Λακεδαίμονα τὸν Πausanία τοῦ Κλεομβρότου ὡς ἀρχηγὸ τῶν Ἐλληνικῶν δυνάμεων με εἴκοσι Πελοποννησιακά πλοία· μαζί τοὺς ἔπλεαν καὶ Ἀθηναῖοι με τριάντα πλοία καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους συμμάχους. Ἐκστρατεύσανε πρῶτα στὴν Κύπρο καὶ ὑπέταξαν τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς, πῆγανε ὕστερα στὸ Βυζάντιο, ποὺ τὸ κατεῖχαν οἱ Μῆδοι, καὶ τὸ κυρίεψαν μετὰ ἀπὸ πολιορκία. Επειδὴ ὁμως ὁ Πausanίας εἶχε ἀρχίσει νὰ φέρεται βίαια, οἱ ἄλλοι Ἕλληνες δυσανασχετοῦσαν καὶ

τρόπος του είχε αρχίσει να δυσαρεστεί τους Έλληνες και ιδιαίτερα τους Ίωνες και όσους άλλους είχαν πρόσφατα ελευθερωθεί από τον ζυγό του Βασιλέως. Πήγαιναν στους Αθηναίους και τους ζητούσαν να γίνουν εκείνοι αρχηγοί τους, αφού η καταγωγή τους ήταν κοινή, και να εμποδίζουν τον Πausanία να ενεργεί αυθαίρετα. Οι Αθηναίοι δέχτηκαν τις προτάσεις αυτές και πρόσεχαν να μην αφήσουν τον Πausanία να κάνει ό,τι θέλει και να εκμεταλλεύονται κάθε περίπτωση για να κανονίζουν τα ζητήματα προς το δικό τους συμφέρον. Στο μεταξύ οι Λακεδαιμόνιοι ανακάλεσαν τον Πausanία για να τον ανακρίνουν για όσα είχαν μάθει. Πολλά του καταμαρτυρούσαν οι Έλληνες που έφταναν στην Σπάρτη, γιατί συμπεριφερόταν περισσότερο σαν τύραννος παρά σαν στρατηγός.

Μτφρ. Άγγ. Βλάχος. 2008.

περισσότερο οι Ίωνες κι όσοι είχαν πρόσφατα ελευθερωθεί από το ζυγό του Πέρση βασιλέως. Πήγαιναν έτσι συχνά στους Αθηναίους και τους ζητούσαν να γίνουν εκείνοι αρχηγοί τους, λόγω της φυλετικής συγγένειας, και να μην επιτρέπουν στον Πausanία τις όποιες αυθαιρεσίες του. Οι Αθηναίοι δέχτηκαν αυτές τις προτάσεις και παρακολουθούσαν με προσοχή το ζήτημα αποφασισμένοι να μην αδιαφορήσουν και γενικά να τακτοποιήσουν τα πράγματα με τον τρόπο που θα τους φαινόταν καλύτερος γι' αυτούς. Στο μεταξύ οι Λακεδαιμόνιοι ανακάλεσαν τον Πausanία, για να τον ανακρίνουν σχετικά με όσα πληροφορούσαν. Διότι από τους Έλληνες που έφθασαν στη Σπάρτη διατυπώνονταν κατηγορίες εναντίον του για μεγάλες αδικίες, και ο τρόπος που ασκούσε την αρχηγία φαινόταν μάλλον απομίμηση τυραννίας παρά στρατηγία.

Μτφρ. Ν.Μ. Σκουτερόπουλος. 2011.

Γ4.

α.

Μήδων: είναι υποκείμενο στη μετοχή (γενικής απόλυτη) *έχόντων*.

ήγεμόνας: είναι κατηγορούμενο στο *αύτους* (: αντικείμενο στο ρήμα *ήξιουν* και υποκείμενο στο απαρέμφατο *γίνεσθαι*).

γίνεσθαι: είναι αντικείμενο στο ρήμα *ήξιουν* (τελικό απαρέμφατο).

Πausanία: είναι αντικείμενο στο απαρέμφατο *μή επιτρέπειν*

τους λόγους: αντικείμενο στο ρήμα *έδέξαντό*.

β.

Οι δύο όροι σύγκρισης είναι: **μίμησις** (α' όρος σύγκρισης), **ἡ στρατηγία** (β' όρος σύγκρισης).
Η συγκριτική λέξη (που δηλώνει την υπεροχή του ενός όρου σε σχέση με τον άλλον) είναι το επίρρημα συγκριτικού βαθμού **μᾶλλον**.

